

[Thisted Knudsen.]

sorernes betænkning oplyste os intet herom. Jyllands-Posten skriver:

„Der er opstået en skarp strid mellem statens revision og justitsministeriet om politikassernes forvaltning og revision. Striden er yderligere blevet skærpet ved, at det af revisionen er blevet påtalt, at både justitsministeriets departementschef, Vilh. Boas, og andre højtstående embedsmænd i justitsministeriet har lånt penge til bilkøb af Københavns politikasse — en kasse, som justitsministeriet forbeholder sig dispositionsretten og revisionsretten over.“

Det er altså det, vi officielt ved, men sagen er kommet ind i en bane og folketinget bragt i en sådan situation — ved, at disse oplysninger, som det var hensigten at folketinget ikke skulle gøres bekendt med, sivede ud og kom til offentlighedens kundskab på en anden måde — at vi efter mit skøn er kommet dertil, at den højtærede justitsminister og ikke mindst tinget er bedst tjent med, at der nu tales rent ud. Derfor har venstre og det konservative folkeparti ønsket at give den højtærede justitsminister en gunstig lejlighed til at redegøre for dette forhold og klart trække op, hvad det egentlig drejer sig om, således at også folketinget ved, hvad der ligger bag statsrevisorernes bemærkning.

Jeg skal altså bede justitsministeren om at besvare den forespørgsel, som er stillet af det konservative folkeparti og venstre vedrørende justitsministeriet og politikasserne.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen brugte i sin motivering den vending, at situationen nu var den, at der måtte tales rent ud. Det giver mig anledning til uden nogen form for ironi at takke det ærede medlem. Min dybtfølte taknemlighed knytter sig til den kendsgerning, at det ærede medlem ikke har trukket sin forespørgsel tilbage, for den hensynsfuldhed viste det ærede medlem mig ikke, da det drejede sig om et spørgsmål; da afskar det ærede medlem mig fra at besvare det på et tidspunkt, hvor diskussionen gik. Jeg takker altså og jeg takker oprigtigt for, at jeg får denne anledning.

I den stillede forespørgsel anmodes jeg om at gøre rede for, med hvilken begrundelse der af en politikasse er ydet tjenestemænd i justitsministeriet lån til køb af automobil og fast årlig befordringsgodtgørelse.

Jeg vil gerne herom oplyse, at der gennem en halv snes år er ydet enkelte af ministeriets kontorchefer — og også ministeriets departementschef — lån af Københavns politikasse i forbindelse med anskaffelse af vogn til tjenstlig brug. Disse lån er ydet efter de retningslinjer, der følges ved ydelsen af tilsvarende lån af politikasser til tjenestemænd inden for politikassens område, og det vil sige efter retningslinjer, der i det væsentlige svarer til principperne for udlån af statskassamidler til andre tjenestemænd til køb af vogn.

Der er af samme politikasse gennem nogle år ydet departementschefen i justitsministeriet en fast kørselsgodtgørelse, for tiden på 4 800 kr. årlig. Det er en ordning, der træder i stedet for den faste kørselsgodtgørelse af statskassen, der oppebæres af en række tjenestemænd, og den svarer til en ordning, der blev etableret i 1950 for den daværende departementschef i ministeriet, under hvem politikassens medlemmer da sorterede.

Der foreligger fra finansministeriet en udtalelse, der er egnet til at belyse forholdet mellem de ydelser, der er omtalt i forespørgslen, og tilsvarende ydelser af statskassen. Udtalelsen, der er af 3. september i år, er indhentet af justitsministeriet i anledning af en brevveksling med 3. revisionsdepartement, en brevveksling, som jeg vil vende tilbage til. Finansministeriet udtaler — jeg beder om tilladelse til her og lidt senere at bruge enkelte citater —:

„Efter finansministeriets opfattelse er ydelsen af de nævnte lån til forskellige tjenestemænd i justitsministeriet sket efter retningslinjer, der harmonerer med den fremgangsmåde, som følges ved finansministeriets praktisering af den eksisterende udlånsordning i øvrigt, jfr. finansministeriets cirkulære af 20. oktober 1955 om anskaffelse m. v. af tjenestebiler samt om lån til anskaffelse af motorkøretøjer til tjenstlig brug.

Endvidere finder man, at det efter omfanget og karakteren af de til departementschefembedet henlagte opgaver må